

DECIZIA nr. 281/25.05.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta, prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL** cu sediul in str. x, sector x, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x, comunicata la data de x.2012, prin care organele vamale au stabilit in sarcina SC X SRL accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x lei.

De asemenea, societatea solicita suspendarea executarii sumelor inscrise in decizia nr. x, in Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x si Decizia nr. x.

Constatand ca sunt indeplinite prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucurestii este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

I. Prin adresa inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta sub nr. x, SC X SRL solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta prin care nelegal s-a stabilit in sarcina acesteia suma de x lei, reprezentand accesorii la Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care nelegal a fost obligata la plata sumei de x lei cu motivatia ca in perioada ianuarie 2004 - mai 2006 – valoarea licentelor inscriptionate pe suporturile informatice, nu s-a inclus de organul vamal, in valoarea in vama a importurilor cu toate ca au fost indeplinite conditiile prevazute de Decizia nr. 368/1998 a directorului general al Directiei Generale a Vamilor publicata in M. Of. Nr. 240/01.07.1998.

Contestatarul sustine ca valoarea datelor si instructiunilor (licentelor) nu a fost inclusa de vama, in valoarea suportului informatic si nici valoarea redeventei platita pentru a obtine licenta de utilizare, pana la data abrogarii Deciziei nr. 368/1998, in luna mai 2006 si ca nu s-a creat nici un prejudiciu bugetului de stat, deoarece SC X SRL a procedat la colectarea si virarea TVA aferenta vanzarii marfii pe teritoriul Romaniei catre buget, in fiecare luna in care s-au vandut licentele, corect si legal in conformitate cu prevederile art. 126 – 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodata, societatea solicita suspendarea executarii sumelor inscrise in decizia nr. x, in Decizia pentru regularizarea situatiei nr. xsi Decizia nr. x pana la solutionarea definitiva a contestatiei.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina societatii accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei, calculate pentru perioada 18.12.2009 – 31.03.2012.

Temeiurile legale invocate sunt:art.88 lit. c), art. 119 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu completarile si modificarile ulterioare.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca organul vamal era indreptatit sa calculeze accesorii in suma de x lei pentru perioada scursa de la 17.12.2009 (data pana la care au fost calculate prin Decizia nr. x) pana la data emiterii Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, in conditiile in care la data emiterii acesteia debitul principal nu a fost achitat de contestatara.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta in baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale in suma totala de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei calculate pentru perioada mai 2004 -17.12.2009.

Impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x SC X SRL a formulat contestatie inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. x, care a fost solutionata de Directia generala de solutionare a contestatiilor prin decizia nr. x/2010 comunicata contestatarii in data de 23.03.2010 aceasta rezultand din Sentinta civila nr. x.2011 pronunata de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia a VIII - a Contencios Administrativ si Fiscal in dosar nr. x/2010.

Prin Sentinta civila nr. x.2011 (dosar nr. x/2010), ramasa definitiva si irevocabila prin Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie pronuntata in data de x.2012 Curtea de Apel Bucuresti – Sectia a VII - a Contencios Administrativ si Fiscal a respins cererea SC X SRL de anulara a procesului verbal de control nr. x.2009 si deciziei nr. x emise de DRAOV Constanta, a Deciziei x/2010 emisa de Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul A.N.A.F., precum si cererea de suspendare a executarii Deciziei de regularizare a situatiei nr. x.

Intrucat societatea nu a achitat datoria vamala stabilita prin decizia nr. x organele vamale au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x lei, calculate pentru perioada 18.12.2009 – 31.13.2012, asupra drepturilor vamale in suma totala de x lei .

Prin contestatia formulata contestatara solicita anulara a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta prin care nelegal s-a stabilit in sarcina acesteia suma de x lei, reprezentand accesorii aferente datoriei vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x. obligata nelegal la plata sumei de x lei, cu toate ca au fost indeplinite conditiile prevazute de Decizia nr. 368/1998 a directorului general al Directiei Generale a Vamilor publicata in M. Of. nr. 240/01.071998.

In drept, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr.

92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

“ Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea accesoriilor reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium seqvitur principalae*, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale principale in suma de **x lei**, neachitata pana la data emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, aceasta datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de de **x lei**.

Se retine ca, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, organul vamal nu a stabilit debite noi in sarcina societatii, ci a calculat in mod legal accesoriile aferente drepturilor vamale, de la data de 17.12.2009 (data pana la care au fost calculate accesorii aferente drepturilor vamale conform deciziei de regularizare a situatiei nr. x) pana la data de 31.03.2012 data la care debitul principal, respectiv TVA stabilita de plata suplimentar in suma **x lei** stabilit prin decizia de regularizare a situatiei nr. x nu a fost achitat.

Mai mult, sustinerile contestatarii precum ca valoarea datelor si instructiunilor (licentelor) nu a fost inclusa de vama, in valoarea suportului informatic si nici valoarea redeventei platita pentru a obtine licenta de utilizare, pana la data abrogarii Deciziei nr. 368/1998, in luna mai 2006, nu pot fi retinute intrucat acestea au facut obiectul contestatiei inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. x.2010, care a fost solutionata de Directia generala de solutionare a contestatiilor prin decizia nr. x/2010, prin respingerea acesteia ca neintemeiata, solutie ramasa irevocabila prin respingerea de Inalta Curte de Casatie si Justitie a recursului formulat de contestatara, iar in ceea ce priveste accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x acestea au fost calculate de la scadenta, respectiv 18.12.2009, pana la data emiterii actului atacat.

Fata de cele prezentate, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia SC X SRL pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente nr. x.

3.2. Referitor la cererea de suspendare a executarii sumelor inscise in decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, in Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xsi Decizia nr. x/2010.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care solicitarea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta in baza procesului verbal de control nr. x.2009, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale in suma totala de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei calculate pentru perioada mai 2004 -17.12.2009.

De asemenea, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x organele vamale au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de **x lei**, calculate pentru perioada 18.12.2009 – 31.03.2012, asupra drepturilor vamale in suma totala de **x lei**.

Contestatia societatii vizeaza suspendarea executarii creantelor bugetare.

In drept, referitor la **suspendarea executarii actului administrativ fiscal**, sunt incidente prevederile art.215 alin. (1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2)Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei."

Totodata, dispozitiile art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

"(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea societatii de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Prin urmare, contestatia societatii va fi respinsa ca inadmisibila pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 119, art. 120, art. 120¹, si art.215 alin. (1) si alin.(2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ

DECIDE

1.Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care Directia regionala pentru accize si

operatiuni vamale Constanta a stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de **x lei**.

2. Respinge ca inadmisibila solicitarea societatii privind suspendarea executarii actelor administrativ fiscale, in speta a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xsi a Deciziei nr. x/2010

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Curtea de Apel Bucuresti.